

מ"ת 36472/02/18 - מדינת ישראל, המבקשת נגד ס.א.ח., המשיב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 36472-02-18

בפני כב' השופטת שרה דברת

מדינת ישראל - המבקשת

נגד

ס.א.ח. (עציר) - המשיב

עו"ד הילה כהן-קדוש - בשם המבקשת

נוכחים:

המשיב בעצמו

החלטה

- נגד המשיב הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977, נסיון לחטיפה, עבירה לפי סעיף 369 + 25 לחוק הנ"ל, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק הנ"ל, הפרת הוראה חוקית שנועדה להגן על בטחונו של אדם, עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק הנ"ל ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק הנ"ל.
- על פי עובדות כתב האישום, המתלוננת והמשיב הינם גרושים. ביום 20.11.17 ניתן נגד המשיב צו למניעת הטרדה מאיימת בהסכמתו ולפיו, בין היתר, נאסר עליו לבלוש, לארוב ולהתחקות אחר תנועותיה של המתלוננת וליצור עימה קשר בכל דרך שהיא וכן נאסר עליו להתקרב לביתה בשכונה אxx ב אאולהימצא במרחק של 500 מטר ממנה.
- ביום 5.12.17 בשעה 05:30 הגיע המשיב לכיכר שליד שכונה אxxא, החנה רכבו על המדרכה הסמוכה לכיכר והסתתר בתוך ארון של מרכזיית מים, המובילה לכיכר כשהוא מצויד בחבל, במטרה לחטוף את המתלוננת.
- המתלוננת בדרכה לעבודה, עברה ליד מרכזיית המים. המשיב יצא ממקום מחבואו, אחז בה, היכה באגרופו בפניה, הוריד את כיסוי ראשה ומשך בשערה והחל ללפף את החבל סביב ידיה. המתלוננת החלה לצעוק ואז המשיב סכר פיה בידו בכדי למנוע ממנה להזעיק עזרה.

במהלך נסיונותיה של המתלוננת להשתחרר היא נפלה ארצה והמשיב החל לגרור אותה לכיוון הרכב, כשהוא אוחז בכתפיה והיא צועקת לעזרה ומתנגדת למעשיו.

יאסין אלאפיניש שעבר במקום ושמע צעקותיה של המתלוננת, ראה את המתרחש, רץ לעבר המשיב, תפס אותו מאחור ומשך אותו מהמתלוננת. המשיב שחרר אחיזתו במתלוננת והציע ליאסין שיעזוב אותו ויקח את המתלוננת. אך זה ענה לו שלא ילך לפני בוא המשטרה. בהמשך מחמד אלאפיניש ואדם נוסף, הגיעו למקום ואחזו גם הם במשיב, אשר הצליח להשתחרר מהאחיזה, התיישב ברכבו כאשר דלת הנהג פתוחה והתניע את הרכב.

מחמד ויאסין נגשו לרכב מצד הנהג וניסו להוציא את מפתחות הרכב מהמפסק על מנת לעכב את המשיב עד הגעת המשטרה, אך המשיב החל בנסיעה לאחר כשדלת הנהג פתוחה ופגע במחמד, אשר נגרר מספר מטרים לאחור עד שהוטח בעמוד חשמל ונפל לקרקע ויאסין התרחק מהרכב ונפל גם הוא לקרקע. המשיב פתח בנסיעה פראית בכיכר נגד כיוון התנועה כשדלת הנהג פתוחה ונמלט מהמקום.

כתוצאה ממעשי המשיב, נגרמו למתלוננת שריטות והמטומות בפנים, נפוחות בלסת שמאל והמטומות בכף יד שמאל ורגישות והגבלה בתנועה בכתף שמאל. כתוצאה ממעשי המשיב, סבלה המתלוננת גם מחרדות וחשש לצאת מהבית. מחמד סבל מכאבים בברכיים ופצעי שפשוף בכף רגלו.

3. ביום 8.2.18 במהלך עימות בין המתלוננת למשיב בתחנת המשטרה, בנוכחות שוטרים, איים המשיב על המתלוננת באומרו **"תתחילי לספור מהיום שישים יום ואם לא תאבדי את אחד הילדים שלך על מה שעשית לי זה יהיה בשבילי בוש"**, בהמשך בשיחה מבוקרת איים על המתלוננת באומרו **"אם לא תאבדי את אחד הילדים בחודשיים האלה זה יהיה בוש בשבילי אני אהיה בן שרמוטה רק בגלל הקיפוח שגרמת. תזכרי את הדיבורים האלה מכאן ועד חודשיים ותראי מה יקרה"**.

4. בד בבד עם הגשת כתב אישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

בדיון שהתקיים בפני עם הגשת כתב האישום, הבהרתי למשיב שוב ושוב, שמן הראוי שיהיה מיוצג על ידי עו"ד. המשיב ענה שהינו משפטן ועו"ד וייצג את עצמו וככל שבית המשפט לא ישחרר אותו לחלופה, יתקיים דיון נוסף ביום 28.2.18. שבתי והבהרתי למשיב, שאין "מקצה שיפורים" וכי ביהמ"ש טרם בואו לדון בחלופת מעצר, דן בראיות לכאורה ולאחר מכן בעילת מעצר ורק בסוף בחלופת מעצר והסברתי לו שמן הראוי שחומר החקירה יעמוד בפניו טרם יטען לראיות, אך המשיב התעקש לקיים את הדיון וטען שחומר הראיות מוכר לו מחקירותיו במשטרה וביקש לחקור את התובעת שהופיעה

בדין. שבתי והסברתי לו שאין מקום לחקירת התובעת והצעתי לו שוב להיות מיוצג, אך הוא דחה הצעה זו שוב ושוב ועל כן התקיים הדיון.

5. עיון בחומר החקירה מלמד על קיומן של ראיות לכאורה כנגד המשיב, כך בעדותיה של המתלוננת לגבי הארועים ובעימות עם המשיב, כמו גם עדויותיהם של יאסין ומוחמד, שהיו עדים לארוע.

6. המתלוננת, בעדותה מיום 5.12.17 שעה 13:38, מספרת את סיפור המעשה, היא עברה לשכונה אאאא משכונה אאאא כדי להתרחק מהמשיב שעקב אחריה. הדרך לעבודתה עוברת בסמטה, שם הסתתר המשיב. מעידה שכאשר הגיעה למיכל המים, יצא ממנו המשיב, תפס אותה בידה, הכה אותה באגרוף בפניה, הוריד את כיסוי ראשה ומשך אותה בשערה לכיון הרכב שעמד בקרבת מקום, כאשר בידו חבל והיא מנסה לקשור לה את הידיים. צעקה לעזרה, כי המשיב מנסה לחטוף אותה, הגיעו אנשים שתפסו את המשיב והוא נבהל, עזב אותה, נכנס לרכבו ונסע לאחור כשדלת הנהג עדין פתוחה, נכנס בעמוד חשמל עם הרכב ופגע במחמד ואז ברח מהמקום.

אין היא יודעת מי הם שלושת האנשים שבאו לעזרתה. מסבירה שהיא מרגישה מאוימת. בעדות נוספת מיום 8.12.17 חוזרת על כך שהיא חוששת שהמשיב יפגע בה.

כשנשאלת בעדותה ביום 8.12.17, הכיצד אמרה שאין היא מכירה את סאלם אלאפיניש ואת מוחמד אלאפיניש, כאשר על פי עדותם יש ביניהם קשר משפחתי רחוק, עונה שהיתה מבולבלת.

בעדות מיום 9.2.18 מעידה שהחליפה את מספר הטלפון שלה בגלל המשיב, כיוון שהטריד אותה, מכחישה את טענת המשיב, שהיא זו שביקשה שיפגש עימה ופיתתה אותו להגיע למקום. עונה שאין לה את מספר הטלפון שלו וכל שרוצה שיתרחק ממנה. כך גם הכחישה גירסתו של המשיב לפיו יאסין מחמד וסאלם היו במקום לבקשתה, כדי לפגוע במשיב. ציינה שיאסין יוצא לעבודתו בשעה 05:00 ומוחמד וסאלם נזעקו למקום לשמע צעקותיה.

7. מוחמד אלאפיניש בעדותו מיום 5.12.17 מעיד, כי בזמן ששהה בביתו שמע צעקות של אשה, ומפתח החלון ראה שגבר גורר אשה בידה. הגיע למקום, היו שם אנשים נוספים שאמרו שהגבר מנסה לחטוף את האשה שצעקה. הגבר חבש כובע שחור עם מצחייה, היה בתוך הרכב ונסע ברוורס, כשדלת הנהג פתוחה והעיק אותו אחורה. מוסיף ששמע צעקות של אשה ולא מילים וזה נשמע כמישהו שרוצה שיצילו אותו. האשה שצעקה היא המתלוננת ולא הצליח לזהות את הגבר שניסה לחטוף אותה, כי זו הפעם הראשונה שראה אותו. מעיד

שראה במקום את שכנו סאלם אלאפיניש ובנו יאסין אלאפיניש.

בעדות נוספת מיום 7.12.17 מאשר שזיהה את המשיב בתמונה שהוצגה לו. מסביר שהגיע למסקנה שהמשיב ניסה לחטוף את המתלוננת כיוון שראה שתפס אותה בידיה וגרר אותה לכיוון הרכב, כשהיא צועקת, מנסה להתנגד ולדחוף אותו. מציין שכתוצאה מהנסיעה של המשיב ברוורס נפגע ברגליו וכי לא היתה לו אפשרות לזוז כי המשיב נסע במהירות מהמקום.

8. סאלם אלאפיניש בעדותו מיום 6.12.17 מעיד, שישן בביתו, שמע צעקות של אשה במצוקה, יצא מביתו, ראה את בנו יאסין נאבק עם אדם אחר, ראה אשה שלא נראתה טוב "כאילו נופלת" דיממה מהפה, עלה לביתו להתלבש וכשחזר ראה שהבחור שבנו נאבק איתו, נכנס לרכב נסע ברוורס, תוך שהשאיר את דלת הנהג פתוחה ופגע במוחמד אלאפיניש.

9. יאסין אלאפיניש בעדותו מיום 7.12.17 מעיד שבדרכו לעבודה שמע צעקות של אשה וראה אדם עם כובע על הראש מושך את המתלוננת והוא יודע שהיא ממשפחתו הרחוקה ואין קשה עימה. ראה אותה על הרצפה כשהגבר מנסה לגרור אותה לרכבו, כשהיא שותתת דם וזועקת לעזרה. רץ אליהם ותפס את הגבר ומשך אותו ממנה ואמר לו שלא ילך לפני שתגיע המשטרה. האשה המשיכה לצעוק ואז ירד מוחמד אלאפיניש, קרוב משפחתו והיו ליד רכבו של המשיב אשר השתחרר מידיה ועלה לרכב. רץ בעקבותיו וניסה להוציא את המפתחות מהמפסק, אך בזמן הזה שילב המשיב להילוך אחורי ולחץ גז והרכב נסע במהירות אחורה ומוחמד שניסע למנוע הנסיעה, נגרר ע"י הרכב מספר מטרים עד שנתקל בעמוד ונפל.

בעדות נוספות מיום 8.2.18 - מכחיש שתקף את המשיב עת ניסה למשוך אותו מהמתלוננת. מכחיש גם שהיה תאום מוקדם בינו לבין המתלוננת כדי שיגיע למקום, אלא עבר במקום, כי היה בדרכו לעבודה.

10. התנהלותו של המשיב בחקירתו מיום 6.2.18 מאוד משונה. כשנשאל על פרטים בסיסיים איפה גר ובאיזו שכונה עונה "רשום לך". כשנשאל אם אינו רוצה לענות משיב "לא. יש לי תשובה אחת לכל שאלה. אם תענו לי חיובי על מה בקשה שלי אז אני אענה על כל השאלות" (עמ' 2 ש' 13-18).

ובהמשך אומר "תשמעי אני עונה על כל השאלות שלך, אם יגיע לכאן חוקר ממח"ש שיזוהה ע"י עורך דין שאני אזמן אותו לכאן או בנוסף, שיהיה עיתונאי כי זה תיק תקשורתי, עיתונאי מסויים שאני אבקש אותו" (עמ' 3 ש' 43).

כעבור מספר שאלות שעליהן אינו עונה, כי שומר על זכות השתיקה, אומר שיכול לספר את הסיפור בלי שאלות ולעדו, המתלוננת יצרה עימו קשר טלפוני יום-יומים לפני הארוע שהיה ביום 5.12.17 וביקשה שיבוא לאסוף אותה ממקום הארוע בשעה 06:00. היא גם זו שאמרה לו היכן להחנות את הרכב. הגיע לפני הזמן התיישב בכיכר והתברר לו, כי המתלוננת סיכמה שיחכו לו אנשים והיא תתחיל לצרוח אז יתנפלו עליו אותם אנשים. מאשר שסתם לה את הפה, כשהתחילה לצרוח ואז ראה את האנשים שחיכו לו ליד רכבו. טוען **"שהיא נשבעה לשלושה אנשים שאם אני לא חוזר לחיקה היא תיתן לי להירקב בבית הסוהר, אני אביא לך הודעות"** (עמ' 5 ש' 98-99). כאשר עזב אותה, כי החלו לתקוף אותו החלה לצרוח **"הולכים להרוג את בעלי"** וניתן לראות זאת במצלמות (ש' 103). נסע ברוורס מתוך הגנה עצמית. כשנשאל אם מכיר את האנשים שהיו שם, אומר: **"יש לי שאלה האם אלה אנשים מהמשפחה שלה, אני רוצה לדעת. האנשים שהיו שם זה לא המשפחה שלה"**. וכשנשאל אם כך איזה אינטרס יש לאותם אנשים עונה **"זו קומבינה שהיא עשתה איתם כדי להכניס אותי לבית הסוהר"** (עמ' 3 108 - 111).

לאור דבריו שמדובר בקומבינה של המתלוננת והגנה עצמית, נשאל מדוע לא התייצב לחקירה, כל התקופה שהמשטרה מחפשת אחריו עונה שלא היה כאן אלא בצפון וכלל לא ידע שמחפשים אותו, הוא מסוכסך עם אשתו והטלפון שלו היה מנותק ולא היה איתו ולא יודע איפה הטלפון היה פיזית (עמ' 5 ש' 115 ואילך).

מכחיש שתקף את המתלוננת וניסה לגרור אותה לרכבו וחוזר על כך שהאנשים האחרים התנפלו עליו כשהלך לרכבו ומדובר בהגנה עצמית.

מכחיש שהתחמק מהמשטרה וכשנאמר לו ששוחח עם ילדיו ומסרו לו שהוא דרוש לחקירה, אמר שהיו טלפונים מהילדים, אך לא ענה להם ולא דיבר איתם בכלל, (עמ' 7 ש' 171 ואילך).

בעדות נוספת מאוחרת יותר מאותו היום, 6.2.18, נשאל הכיצד זה שהמתלוננת והוא אינם נמצאים בקשר כלל ויומיים שלושה לפני הארוע היא מתקשרת אליו ונזכרת באהבתה אליו, עונה שאף הוא שאל אותה והיא אמרה לו שעשתה טעות ולא יכולה לחיות בלעדיו (עמ' 3 ש' 34-41).

כשמוצגים בפניו תמונות של המתלוננת כשהיא פצועה בפניה, מנסה להסית השיחה לנושא אחר וכשהחוקרת מחזירה אותו לנושא אומר, שכאשר ירדו במדרגות לכיוון הרכב, ראתה אנשים והתחילה לצרוח, שם לה יד על הפה, אך היא העיפה את הראש וקיבלה מכה (עמ' 3 ש' 44 ואילך). איננו סבור שאם שם יד על פיה כשהיא צורחת במטרה להשתק אותה זו עבירה (עמ' 4 ש' 56).

טוען שלא הפר את הצו של ביהמ"ש שלא יתקרב אליה כיוון שהיא התקשרה אליו ופיתתה אותו להיפגש עימה, בהמשך

מאשר שהיה בסביבה של אאאא לא היה בביתו. כשנאמר לו שבתו אישרה שמסרו לו שהמטרה מחפשת אחריו, בניגוד לדבריו שלא ידע, עונה שהיא כנראה עונה מפחד (עמ' 4 ש' 72 ואילך).

בעדות נוספת מיום 8.2.18 נשאל שוב ושוב הכיצד לא התייצב במשך חודשיים במטרה כדי להתלונן כי הותקף, לאחר התחמקויות עונה, שלא ידע מי אלה שתקפו אותו ורצה לברר עליהם, שכן יכול להיות שהם "בפשע מאורגן" ולא ידע שמחפשים אחריו ולא היה בקשר עם ילדיו ולא אמרו שמחפשים אחריו. בהמשך אומר שאינו זוכר עם מי מהילדים היה בקשר. יכול להיות שהיה קשר טלפוני עם כולם מכל מיני טלפונים, לא יודע (עמ' 5). מאחר ודבריו אלה הם בניגוד לעדותו מיום 6.2.18 (ש' 182) כי לא היה בקשר עם ילדיו ונדרש ליתן הסבר לכך, אומר "**אני ביומיים האלה של המעצר חזר זכרוני ונזכרתי שדיברתי עם הילדים בטלפונים של הילדים חלק מהילדים**" (עמ' 5 ש' 116).

בחקירה מיום 11.2.18 לאחר העימות עם יאסין אלאפיניש נשאל האם יש קשר אליו, ענה שהוא זה שתקף אותו בארוע בעבר מיום 14.8.17 ולא אמר מילה על כך שהוא זה שתקף אותו בארוע, נשוא העימות, אלא רק כאשר יאסין הטיח בו שניסה לחטוף את המתלוננת ויאסין זה שהציל אותה ותפס אותו ולא אמר זאת כדבר ראשון בעימות - מתחמק מהשאלה (עמ' 3 ש' 25 ואילך).

בעדות מיום 12.2.18 מבקש להגיש תלונה נגד המתלוננת שהיא פושעת וזה ידוע בביהמ"ש. כשנאמר לו שבמהלך העימות איים על המתלוננת ואמר לה "**אנשאללה אלוהים יראה לך את זה...ותתחילי לספור מהיום 60 יום ואם לא תאבדי את אחד הילדים על מה שעשית לי, זה יהיה בוש בשבילי**", בתגובה צוחק ואומר שקילל אותה. כשנאמר לו שגם איים עליה באומרו "**אם לא תאבדי את אחד הילדים שלך בחודשים האלה זה יהיה בוש בשבילי. ואני אהיה בן שרמוטה...**" אינו מגיב ושותק ולאחר מספר דקות אומר שהתכוון לאלוהים ושהיא תשלם על כך (עמ' 2 ש' 8 ואילך).

בטיעוניו בפני חזר המשיב שמדובר בקנוניה שרקמה המתלוננת והחל בנסיעה ברכב לאחר כיוון שחש שחיי בסכנה.

11. די בעדותה של המתלוננת, של יאסין אלפאניש, מוחמד אלפאניש וסאלם אלפאניש, כמו גם דבריו של המשיב והתנהלותו בחקירה והעימותים עימו, כדי להקים תשתית ראייתית לכאורה לעבירות המיוחסות לו.

מעשיו של המשיב יש בהם כדי להקים עילת מעצר. מדובר במעשה שתוכנן מראש של חטיפת המתלוננת והפעלת האלימות כלפיה, תוך הפרת צו בימ"ש ואלמלא עזרתם של אחרים שנקלעו למקום, מי יודע מה היתה התוצאה של חטיפה זו. גם נסיון ההימלטות של המשיב, תוך פגיעה באחרים, מלמד על מסוכנותו הרבה, והמתלוננת מצויה בחרדה

עמוקה, כעולה מחומר הראיות. המשיב לאחר הארוע נעלם ולא התייצב לחקירה למרות זימונים רבים שהושארו לבני משפחתו שאף הגיעו לידיעתו, ובסופו, של יום נעצר באזור הצפון.

עיון בתמונות של המתלוננת מלמד את החבלות הקשות שהמשיב חבט בה ואין מדובר בפגיעה כתוצאה מהסטת ראשה, כיוון שהמשיב שרצה לסתום את פיה.

12. משהגעתי למסקנה לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, יש לבחון את חלופת המעצר המוצעת.

המשיב הציע חלופת מעצר שניים מילדיו, בתו בת ה-23 ובנו בן ה-19. זו אותה בת שהעידה שמסרה למשיב שהוא מבוקש לחקירה.

בבוא בית המשפט לשקול חלופת מעצר, בוחן הוא את המעשה, העושה והערב המוצע. ילדיו של המשיב אינם יכולים להוות חלופה ראויה, שכן שניהם כעלה נידף, ליד אביהם ובעת חקירתם בפני ניתן היה להתרשם את החרדה מהמשיב, שוב ושוב ניסו להביט בו כדי לקבל אישורו לתשובות שניתנו על ידם. לא יהיה בילדים צעירים אלה כדי לתחום גבולות למשיב, שהוא גם יכבד אותם ולמרבה הצער גורר אותם גם לסכסוך לא להם.

זאת ועוד, לא ניתן ליתן אמון במשיב שיקיים את תנאי השחרור לאור התנהלותו של המשיב, בחקירה, בריחתו לאחר הארוע וכפי שלא יכבד את צו ביהמ"ש שהורה לו לא ליצור קשר עם המתלוננת בשום דרך, כך גם לא יכבד תנאים מגבילים שיושגו עליו.

זאת ניתן גם ללמוד מעברו של המשיב, אשר לו 7 הרשעות קודמות בעבירות של אלימות במשפחה, איומים, סמים, מרמה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ונהיגה בזמן פסילה. המשיב אף ריצה תקופת מאסר בעבר, אך בכל אלה לא היה די כדי להרתיעו. אם כי יש לציין שהעבירה האחרונה בוצעה על יד המשיב בשנת 2010 והעבירות התיישנו, אך יש בהן כדי להצביע על דפוס הפעילות שלו ודרך התנהלותו.

לאור הסכנה הממשית הנשקפת מהמשיב למתלוננת והאיומים שהשמיע כלפיה גם בעימות ביניהם במשטרה יש בהם ללמד, שהמשיב אינו מכבד את הגבולות שמציבים לו ואין מורא החוק עליו.

על כן אני מורה על מעצרו של המשיב עד סיום ההליכים נגדו.

תיק החקירה הוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה היום, ו' אדר תשע"ח, 21 פברואר 2018, במעמד ב"כ המבקשת והמשיב.
שרה דברת, שופטת